

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 254

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

58ο έτος

3 Αυγούστου 2015

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2015/C 254/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2015/C 254/02	Υπόθεση C-159/15: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 7 Απριλίου 2015 — Franz Lesar	2
2015/C 254/03	Υπόθεση C-163/15: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 9 Απριλίου 2015 — Youssef Hassan κατά Breiding Vertriebsgesellschaft mbH	3
2015/C 254/04	Υπόθεση C-183/15: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 23 Απριλίου 2015 — TSI GmbH κατά Hauptzollamt Aachen	3
2015/C 254/05	Υπόθεση C-185/15: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 22 Απριλίου 2015 — Marjan Kostanjevec κατά F&S Leasing, GmbH.	4
2015/C 254/06	Υπόθεση C-186/15: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Münster (Γερμανία) στις 24 Απριλίου 2015 — Kreissparkasse Wiedenbrück κατά Finanzamt Wiedenbrück	5

EL

2015/C 254/07	Υπόθεση C-195/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 29 Απριλίου 2015 — Pierre Mulhaupt, ως σύνδικος πτωχεύσεως της Société Civile Immobilière Senior Home (SCI)	5
2015/C 254/08	Υπόθεση C-209/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) στις 6 Μαΐου 2015 — Korpschef van politie κατά W.F. de Munk	6
2015/C 254/09	Υπόθεση C-214/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 11 Μαΐου 2015 — Município de Vila Pouca de Aguiar κατά Sá Machado & Filhos SA, Norcep, Construções e Empreendimentos, Lda	7
2015/C 254/10	Υπόθεση C-226/15 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Μαΐου 2015 οι Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-378/13, APAL και Star Fruit κατά ΓΕΕΑ.	7
2015/C 254/11	Υπόθεση C-230/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag (Κάτω Χώρες) στις 20 Μαΐου 2015 — Brite Strike Technologies Inc. κατά Brite Strike Technologies SA.	8
2015/C 254/12	Υπόθεση C-238/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal administratif (Λουξεμβούργο) στις 22 Μαΐου 2015 — Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga κατά Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche	9
2015/C 254/13	Υπόθεση C-244/15: Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	10
2015/C 254/14	Υπόθεση C-253/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Μαΐου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 19 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.	10
2015/C 254/15	Υπόθεση C-254/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Μαΐου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 19 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-413/13, City Cycle Industries κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.	11
2015/C 254/16	Υπόθεση C-259/15 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουνίου 2015 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 19 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	12
2015/C 254/17	Υπόθεση C-260/15 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουνίου 2015 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 19 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-413/13, City Cycle Industries κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	13
2015/C 254/18	Υπόθεση C-270/15 P: Αίτηση αναίρεσεως που το Βασίλειο του Βελγίου κατέθεσε στις 8 Ιουνίου 2015 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-538/11, Βέλγιο κατά Επιτροπής	14
Γενικό Δικαστήριο		
2015/C 254/19	Υπόθεση T-260/15: Προσφυγή της 22ας Μαΐου 2015 — Iberdrola κατά Επιτροπής.	16
2015/C 254/20	Υπόθεση T-263/15: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2015 — Gmina Miasto Gdynia και Port Lotniczy Gdynia Kosakowo κατά Επιτροπής	16
2015/C 254/21	Υπόθεση T-264/15: Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2015 — Gameart κατά Επιτροπής.	17

2015/C 254/22	Υπόθεση T-296/15: Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2015 — Industrias Químicas del Vallés κατά Επιτροπής.	19
2015/C 254/23	Υπόθεση T-299/15: Προσφυγή-αγωγή της 8ης Ιουνίου 2015 — Nova κατά Επιτροπής	20
2015/C 254/24	Υπόθεση T-317/15: Προσφυγή της 18ης Ιουνίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής	21
2015/C 254/25	Υπόθεση T-320/15: Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2015 — Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro κατά Επιτροπής	22

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2015/C 254/26	Υπόθεση F-55/14: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2015 — ΕΕ κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Μη ανανέωση συμβάσεως αορίστου χρόνου — Ακυρωτικά αιτήματα — Διαδικασία ανανέωσης — Άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα ακρόασης — Προσβολή — Αιτήματα περί αποζημίωσης — Ηθική βλάβη)	24
2015/C 254/27	Υπόθεση F-67/14: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 25ης Ιουνίου 2015 — Mikulík κατά Συμβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Περίοδος δοκιμαστικής υπηρεσίας — Παράταση της δοκιμαστικής υπηρεσίας — Απόλυση κατά τη λήξη της δοκιμαστικής υπηρεσίας — Δοκιμαστική υπηρεσία πραγματοποιηθείσα υπό μη κανονικές συνθήκες)	24
2015/C 254/28	Υπόθεση F-139/14: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2015 — Ourdenaarden κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Ετήσια άδεια — Μεταφορά περιοριζόμενη στις δώδεκα ημέρες — Αντιστάθμιση — Εκκαθαριστικό σημείωμα συντάξεως — Μη εμπρόθεσμη αμφισβήτηση — Απουσία νέων και ουσιωδών πραγματικών περιστατικών — Άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)	25

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2015/C 254/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 245 της 27.7.2015

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 236 της 20.7.2015

EE C 228 της 13.7.2015

EE C 221 της 6.7.2015

EE C 213 της 29.6.2015

EE C 205 της 22.6.2015

EE C 198 της 15.6.2015

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgerichtshof* (Αυστρία) στις
7 Απριλίου 2015 — *Franz Lesar*

(Υπόθεση C-159/15)

(2015/C 254/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: *Franz Lesar*Καθού: *Ιδρυθέν παρά τω διοικητικώ συμβουλίω της Telekom Austria AG* γραφείο προσωπικού

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 2, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία ⁽¹⁾, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά εθνική ρύθμιση —όπως η επίδικη στη διαφορά της κύριας δίκης— κατά την οποία, προκειμένου να ληφθεί σύνταξη υπαλλήλου, οι περίοδοι μαθητείας και οι περίοδοι συμβατικής εργασιακής σχέσεως με το *Bund* (Ομοσπονδιακό Κράτος), για τις οποίες έπρεπε να καταβληθούν εισφορές υποχρεωτικής ασφαλίσεως στον οργανισμό ασφαλίσεως γήρατος,

- α) αναγνωρίζονται ως προ της αναλήψεως υπηρεσίας περίοδοι που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των μονάδων συντάξεως, στο μέτρο που είναι μεταγενέστερες της συμπληρώσεως του 18ου έτους της ηλικίας, οπότε το *Bund* δέχεται στην περίπτωση αυτή, κατ' εφαρμογή του δικαίου των κοινωνικών ασφαλίσεων, ποσό μεταφοράς από τον φορέα κοινωνικής ασφαλίσεως για την αναγνώριση των περιόδων αυτών, ενώ αντιθέτως
- β) δεν αναγνωρίζονται, στο μέτρο που είναι προγενέστερες της συμπληρώσεως του 18ου έτους της ηλικίας, οπότε στην περίπτωση της μη αναγνώρισεως δεν καταβάλλεται για τις περιόδους αυτές ποσό μεταφοράς στο *Bund* και επιστρέφονται στον ασφαλισμένο οι εισφορές για την ασφάλιση συντάξεως, ιδίως εάν ληφθεί υπόψη ότι στην περίπτωση επιβαλλόμενης από το δίκαιο της Ένωσης μεταγενέστερης αναγνώρισεως των περιόδων αυτών θα υφίσταντο, αφενός, η δυνατότητα του φορέα κοινωνικής ασφαλίσεως να ανακτήσει από τον υπάλληλο το ποσόν των επιστραφεισών εισφορών και, αφετέρου, το ενδεχόμενο μεταγενέστερης γενέσεως υποχρεώσεως του φορέα κοινωνικής ασφαλίσεως να καταβάλει ποσό μεταφοράς στο *Bund*;

⁽¹⁾ ΕΕ L 303, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Oberlandesgericht Düsseldorf** (Γερμανία) στις
9 Απριλίου 2015 — **Youssef Hassan κατά Breiding Vertriebsgesellschaft mbH**

(Υπόθεση C-163/15)

(2015/C 254/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Youssef Hassan

Εφεσίβλητη: Breiding Vertriebsgesellschaft mbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται το άρθρο 23, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, στην προβολή αξιώσεων λόγω προσβολής κοινοτικού σήματος όταν αυτές προβάλλονται από αδειούχο ο οποίος δεν είναι καταχωρισμένος στο μητρώο κοινοτικών σημάτων;
- 2) Σε περίπτωση που δοθεί καταφατική απάντηση στο ερώτημα 1: Αντιτίθεται το άρθρο 23, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, σε κρατούσα πρακτική σε εθνική έννομη τάξη κατά την οποία ο αδειούχος δύναται να διεκδικήσει την ικανοποίηση των αξιώσεων του δικαιούχου του σήματος κατά του προσβολέα διά μέσου του θεσμού της εξαιρετικής νομιμοποίησης [ήτοι στο πλαίσιο ιδίω ονόματι ασκήσεως αλλότριων δικαιωμάτων];

⁽¹⁾ ΕΕ L 78, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Finanzgericht Düsseldorf** (Γερμανία) στις
23 Απριλίου 2015 — **TSI GmbH κατά Hauptzollamt Aachen**

(Υπόθεση C-183/15)

(2015/C 254/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: TSI GmbH

Καθού: Hauptzollamt Aachen

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει η Συνδυασμένη Ονοματολογία του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1031/2008 της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2008 ⁽²⁾, την έννοια ότι οι λεπτομερώς περιγραφόμενοι στην παρούσα διάταξη φασματικοί αναλυτές υπεριώδους ακτινοβολίας για τη μέτρηση της αεροδυναμικής διαμέτρου αιωρούμενων σωματιδίων (Ultraviolet Aerodynamic Particle Sizers, UV-APS) και οι φορητοί απαριθμητές αιωρούμενων σωματιδίων (Handheld Particle Counters) κατατάσσονται στη διάκριση 9027 10 10;

⁽¹⁾ ΕΕ L 256, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1031/2008 της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2008, για τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L. 291, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije
(Σλοβενία) στις 22 Απριλίου 2015 — Marjan Kostanjevec κατά F&S Leasing, GmbH

(Υπόθεση C-185/15)

(2015/C 254/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Marjan Kostanjevec

Αναρρεσίβλητη: F&S Leasing, GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο όρος ανταγωγή, κατά το άρθρο 6, σημείο 3, του κανονισμού [παραλειπόμενα] 44/2001 ⁽¹⁾, την έννοια ότι περιλαμβάνει και την αγωγή που ασκείται ως ανταγωγή βάσει του εθνικού δικαίου κατόπιν ακυρώσεως, στο πλαίσιο διαδικασίας αναρρέσεως, αποφάσεως η οποία κατέστη τελεσίδικη και εκτελεστή σε διαδικασία που αφορούσε την κύρια αγωγή της εναγομένης και η εν λόγω υπόθεση αναπέμπεται στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο για εκ νέου εξέταση, αλλά ο ενάγων, στην ανταγωγή που θεμελιώνεται σε αδικαιολόγητο πλουτισμό, ζητεί την επιστροφή του ποσού που υποχρεώθηκε να καταβάλει βάσει της ακυρωθείσας αποφάσεως, η οποία εκδόθηκε επί της κύριας αγωγής της εναγομένης;
- 2) Έχει ο όρος «συμβάσεις καταναλωτών», κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού [παραλειπόμενα] 44/2001, την έννοια ότι περιλαμβάνει επίσης την περίπτωση στην οποία ο καταναλωτής ασκεί αγωγή, με την οποία προβάλλει αίτημα θεμελιωμένο σε αδικαιολόγητο πλουτισμό, ως ανταγωγή, βάσει του εθνικού δικαίου, συνδεδεμένη με την κύρια αγωγή, η οποία αφορά εντούτοις διαφορά σχετική με σύμβαση καταναλωτών, κατά την ως άνω διάταξη του κανονισμού [παραλειπόμενα] 44/2001, και με την οποία ο ενάγων καταναλωτής ζητεί την επιστροφή του ποσού που υποχρεώθηκε να καταβάλει λόγω αποφάσεως (ακολούθως) ακυρωθείσας, εκδοθείσας επί της κύριας αγωγής της εναγομένης και, επομένως, την επιστροφή του ποσού που απορρέει από διαφορά σχετική με σύμβαση καταναλωτών;
- 3) Εάν, στην προπεριγραφείσα περίπτωση, δεν είναι εφικτό να καθοριστεί η δικαιοδοσία ούτε βάσει των κανόνων περί δικαιοδοσίας για την ανταγωγή ούτε βάσει των κανόνων περί δικαιοδοσίας σε συμβάσεις καταναλωτών:
 - α) έχει ο όρος «διαφορές εκ συμβάσεως», κατά το άρθρο 5, σημείο 1), του κανονισμού [παραλειπόμενα] 44/2001, την έννοια ότι περιλαμβάνει επίσης την αγωγή με την οποία ο ενάγων προβάλλει αίτημα θεμελιωμένο σε αδικαιολόγητο πλουτισμό, αλλά η οποία ασκείται ως ανταγωγή βάσει του εθνικού δικαίου, συνδεδεμένη με την κύρια αγωγή της εναγομένης, η οποία αφορά τη συμβατική σχέση των διαδίκων, στην οποία αντικείμενο του αιτήματος που θεμελιώνεται σε αδικαιολόγητο πλουτισμό είναι η επιστροφή του ποσού που υποχρεώθηκε να καταβάλει ο ενάγων βάσει αποφάσεως (ακολούθως) ακυρωθείσας, εκδοθείσας επί της κύριας αγωγής της εναγομένης και, επομένως, η επιστροφή του ποσού που απορρέει από διαφορά εκ συμβάσεως;

σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα:

- β) πρέπει, στην προπεριγραφείσα περίπτωση, να εξεταστεί η δικαιοδοσία βάσει του τόπου εκπληρώσεως της παροχής, κατά το άρθρο 5, σημείο 1), του κανονισμού [παραλειπόμενα] 44/2001, λαμβάνοντας υπόψη τους κανόνες που ρυθμίζουν την εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από αίτημα θεμελιωμένο σε αδικαιολόγητο πλουτισμό;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, 16.1.2001, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Münster (Γερμανία) στις 24 Απριλίου 2015 — Kreissparkasse Wiedenbrück κατά Finanzamt Wiedenbrück

(Υπόθεση C-186/15)

(2015/C 254/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Münster

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Kreissparkasse Wiedenbrück

Καθής: Finanzamt Wiedenbrück

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υποχρεούνται τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τον κανόνα στρογγυλοποιήσεως κατ' άρθρο 175, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, στην περίπτωση που η αναλογία υπολογίζεται με βάση μία από τις ειδικές μεθόδους του άρθρου 173, παράγραφος 2, στοιχεία α', β', γ' ή δ' της εν λόγω οδηγίας;
- 2) Υποχρεούνται τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τον κανόνα στρογγυλοποιήσεως κατ' άρθρο 175, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, στην περίπτωση διακανονισμού του φόρου κατά τα άρθρα 184 επ. της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, όταν η αναλογία υπολογίζεται με βάση μία από τις ειδικές μεθόδους του άρθρου 173, παράγραφος 2, στοιχεία α', β', γ' ή δ' της εν λόγω οδηγίας ή/και κατά το άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, στοιχεία α', β', γ' ή δ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση;
- 3) Υποχρεούνται τα κράτη μέλη να προβλέπουν διακανονισμό της εκπτώσεως κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 184 επ. της οδηγίας 2006/112/ΕΚ κατ' εφαρμογή του κανόνα στρογγυλοποιήσεως –δεύτερο ερώτημα– κατά τρόπο ώστε το προς διακανονισμό ποσό της εκπτώσεως να στρογγυλοποιείται προς όφελος του υποκείμενου στον φόρο σε ακέραια μονάδα προ τα άνω ή προς τα κάτω;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 29 Απριλίου 2015 — Pierre Mulhaupt, ως σύνδικος πτωχεύσεως της Société Civile Immobilière Senior Home (SCI)

(Υπόθεση C-195/15)

(2015/C 254/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Pierre Mulhaupt, ως σύνδικος πτωχεύσεως της Société Civile Immobilière Senior Home (SCI)

Μετέχουσες στη διαδικασία:

Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

Προδικαστικό ερώτημα

Καταλαμβάνει η έννοια του εμπράγματος δικαιώματος κατ' άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως αυτή που περιλαμβάνεται στο άρθρο 12 του Grundsteuergesetz [νόμος περί του φόρου ακίνητης περιουσίας] σε συνδυασμό με το άρθρο 77, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Abgabenordnung [φορολογικός κώδικας] κατά την οποία οι απαιτήσεις φόρου ακίνητης περιουσίας βάσει του νόμου βαραίνουν το ακίνητο ως δημόσιο βάρος και για τον λόγο αυτόν ο κύριος είναι υποχρεωμένος να ανεχθεί την αναγκαστική εκτέλεση εις βάρος της εμπράγματος περιουσίας του;

⁽¹⁾ ΕΕ L 160, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) στις 6 Μαΐου 2015 — Korpschef van politie κατά W.F. de Munk

(Υπόθεση C-209/15)

(2015/C 254/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Korpschef van politie

Εφεσίβλητη: W.F. de Munk

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική διάταξη, όπως το άρθρο 19 του *Wapv*, βάσει της οποίας δημόσιος υπάλληλος, που απολύθηκε καταχρηστικά, κατά την περίοδο μεταξύ της ημερομηνίας της απολύσεώς του και της ημερομηνίας επανεντάξεώς του στην υπηρεσία, ή της ημερομηνίας κατά την οποία έληξε νόμιμα η υπηρεσιακή σχέση, δεν θεμελιώνει δικαίωμα για ώρες άδειας;
- 2) Αν από την απάντηση στο πρώτο ερώτημα προκύψει ότι κατά τη διάρκεια της επίμαχης περιόδου όντως θεμελιώθηκε δικαίωμα για ώρες άδειας, πρέπει το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται στο άρθρο 23 του *Wapv*, το οποίο ορίζει ότι, στο τέλος της περιόδου αναφοράς, δύναται να μεταφερθεί στο επόμενο έτος μόνο περιορισμένος αριθμός ωρών άδειας και ότι χάνονται οι λοιπές μη ληφθείσες ώρες άδειας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 11 Μαΐου 2015 — Município de Vila Pouca de Aguiar κατά Sá Machado & Filhos SA, Norcep, Construções e Empreendimentos, Lda

(Υπόθεση C-214/15)

(2015/C 254/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθού: Município de Vila Pouca de Aguiar

Προσφεύγουσες: Sá Machado & Filhos SA, Norcep, Construções e Empreendimentos, Lda

Προδικαστικό ερώτημα

Επιτρέπεται κατά το δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως κατά το άρθρο 55 της οδηγίας 2004/18/EK ⁽¹⁾, στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημόσιας συμβάσεως έργου, η άμεση απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου η οποία, κατά τον χρόνο της υποβολής της, δεν συνοδεύεται από έγγραφο που να δικαιολογεί το «ασυνήθιστα χαμηλό τίμημά» της, στην περίπτωση που στη συγγραφή υποχρεώσεων του διαγωνισμού καθορίζεται το κριτήριο για την πλήρωση της εν λόγω έννοιας [σημείο 09/C1 της «προκηρύξεως του διαγωνισμού»];»

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114)

Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Μαΐου 2015 οι Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-378/13, APAL και Star Fruit κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση C-226/15 P)

(2015/C 254/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion (εκπρόσωποι: T. de Haan και P. Péters, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 25ης Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-378/13, EU:T:2015:186, καθόσον απέρριψε την προσφυγή των ανααιρεσείουσών με κύριο αίτημα τη μεταρρύθμιση της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 29ης Μαΐου 2013 στην υπόθεση R 1215/2011-4.

- να μεταρρυθμίσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 29ης Μαΐου 2013 στην υπόθεση R 1215/2011-4, ώστε να γίνει δεκτή ως βάσιμη η προσφυγή των αναιρεσειουσών ενώπιον του τμήματος προσφυγών αυτού και, κατά συνέπεια, να γίνει δεκτή η ανακοπή των αναιρεσειουσών κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ENGLISH PINK αριθ. 8610768·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων των αναιρεσειουσών που αφορούν τόσο την κατ' αναίρεση όσο και την πρωτοβάθμια δίκη.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεώς τους, οι αναιρεσειούσες προβάλλουν τους ακόλουθους λόγους.

Πρώτον, οι αναιρεσειούσες εκτιμούν ότι τόσο το Γενικό Δικαστήριο όσο και το τμήμα προσφυγών παραβίασαν τη γενική αρχή του δεδικασμένου όσον αφορά ζήτημα το οποίο έχει κριθεί μεταξύ των ίδιων διαδικών από δικαστήριο κοινοτικών σημάτων κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, καθώς και τις γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Δεύτερον, οι αναιρεσειούσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι παρέβη το άρθρο 65, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, μη μεταρρυθμίζοντας την απόφαση του ΓΕΕΑ.

Τέλος, οι αναιρεσειούσες εκτιμούν ότι, δεδομένου ότι η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο καλείται να εφαρμόσει το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 78, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Rechtbank Den Haag* (Κάτω Χώρες) στις 20 Μαΐου 2015 — *Brite Strike Technologies Inc.* κατά *Brite Strike Technologies SA*

(Υπόθεση C-230/15)

(2015/C 254/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: *Brite Strike Technologies Inc.*

Εναγόμενη: *Brite Strike Technologies SA*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η Σύμβαση Μπενελούξ περί διανοητικής ιδιοκτησίας (για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 28 έως 34 της αποφάσεως του *Gerechtshof Den Haag* της 26ης Νοεμβρίου 2013 ή για άλλους λόγους) να θεωρηθεί μεταγενέστερη σύμβαση, οπότε το άρθρο της 4.6 δεν μπορεί να θεωρηθεί ειδική ρύθμιση κατά την έννοια του άρθρου 71 του κανονισμού 44/2001 ⁽¹⁾;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό:

- 2) Προκύπτει από το άρθρο 22, παράγραφος 4, του κανονισμού 44/2001 ότι τόσο ο Βέλγος δικαστής όσο και ο Ολλανδός και ο Λουξεμβούργιος δικαστής έχουν διεθνή δικαιοδοσία όσον αφορά τη συγκεκριμένη διαφορά;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, κατά ποιον τρόπο πρέπει, σε μια υπόθεση όπως η παρούσα, να καθοριστεί αν ο Βέλγος δικαστής, ή άλλως ο Ολλανδός ή ο Λουξεμβούργιος δικαστής, έχει διεθνή δικαιοδοσία; Είναι δυνατόν, προκειμένου κατά τα ανωτέρω να καθοριστεί (ακριβέστερα) η διεθνής δικαιοδοσία, να εφαρμοστεί το άρθρο 4.6 της Συμβάσεως Μπενελούξ περί διανοητικής ιδιοκτησίας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal administratif (Λουξεμβούργο) στις 22 Μαΐου 2015 — Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga κατά Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Υπόθεση C-238/15)

(2015/C 254/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

Καθού: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Προδικαστικό ερώτημα

Δικαιολογείται βάσει των προβαλλομένων από το λουξεμβουργιανό Δημόσιο εκτιμήσεων εκπαιδευτικής και δημοσιονομικής πολιτικής η προϋπόθεση, η οποία επιβάλλεται στους μη διαμένοντες στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου με το άρθρο 2bis του νόμου της 22ας Ιουνίου 2000, που αφορά το κρατικό οικονομικό βοήθημα για ανώτατες σπουδές, όπως έχει προστεθεί με τον νόμο της 19ης Ιουλίου 2013, αποκλεισμένης της συνεκτιμήσεως κάθε άλλου συνδετικού κριτηρίου, δηλαδή οι ενδιαφερόμενοι να είναι τέκνα εργαζομένων που έχουν απασχοληθεί ή ασκήσει τις δραστηριότητές τους στο Λουξεμβούργο επί χρονικό διάστημα τουλάχιστον πέντε ετών αδιαλείπτως κατά το χρονικό σημείο της αιτήσεως οικονομικού βοηθήματος, και είναι η προϋπόθεση αυτή κατάλληλη ή αντιστοίχως ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, δηλαδή την προσπάθεια αυξήσεως του ποσοστού των προσώπων που είναι πτυχιούχοι ανώτατης εκπαίδευσης, με παράλληλη επιδίωξη να εξασφαλιστεί ότι τα πρόσωπα αυτά, αφού θα έχουν κάνει χρήση της δυνατότητας χρηματοδοτήσεως των σπουδών τους, ενδεχομένως στο εξωτερικό, την οποία δίνει το οικείο σύστημα παροχής βοήθηματος, επανέρχονται στο Λουξεμβούργο, προκειμένου να θέσουν τις γνώσεις που θα έχουν έτσι αποκτήσει στην υπηρεσία της αναπτύξεως της οικονομίας αυτού του κράτους μέλους;

Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-244/15)**

(2015/C 254/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και W. Roels)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- Να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, με τη θέσπιση και τη διατήρηση σε ισχύ νομοθεσίας, που προβλέπει απαλλαγή από τον φόρο κληρονομιάς για την πρώτη κατοικία, η οποία προκαλεί δυσμενή διάκριση δεδομένου ότι εφαρμόζεται μόνο για τους υπηκόους της ΕΕ που κατοικούν στην Ελλάδα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 63 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 40 της Συνθήκης ΕΟΧ.
- Να καταδικαστεί η Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Η διαφορετική φορολογική μεταχείριση ακτημόνων κατοίκων Ελλάδος (που απαλλάσσονται του φόρου κληρονομιάς) και μη κατοίκων Ελλάδος, ως προς το πρώτο ακίνητο που αποκτούν εκ κληρονομιάς, συνιστά αδικαιολόγητο περιορισμό στην ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων κατά την έννοια του άρθρου 63 ΣΛΕΕ (βλ. και άρθρο 65 ΣΛΕΕ).
2. Η διαφορετική φορολογική μεταχείριση μεταξύ κατοίκων Ελλάδος και μη κατοίκων συνιστά αδικαιολόγητη διάκριση συγκρίσιμων καταστάσεων, καθόσον και οι μη κάτοικοι μπορούν να μετακομίσουν στην Ελλάδα, οπότε θα βρίσκονται στην ίδια θέση με τους ήδη κατοίκους Ελλάδος και καθόσον η απαλλαγή δεν συναρτάται προς την ιδιοκατοίκηση του κληρονομούμενου ακινήτου, έτσι ώστε ο τόπος κατοικίας να μη μπορεί να είναι το κριτήριο για τη χορήγηση της φοροαπαλλαγής. Η κατοικία υποκρύπτει το κριτήριο της υπηκοότητας, καθόσον οι κάτοικοι Ελλάδος θα είναι κατά πλειοψηφία Έλληνες και το αντίστροφο.
3. Η εν λόγω διάκριση, που δεν συναρτάται προς την ιδιοκατοίκηση, δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με κριτήρια κοινωνικής πολιτικής ούτε με την ανάγκη εξασφάλισης δημοσίων εσόδων.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Μαΐου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 19 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-253/15 P)

(2015/C 254/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland, M. França)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Chin Haur Indonesia, PT, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Maxcom Ltd

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την κοινοποιηθείσα στην Επιτροπή στις 23 Μαρτίου 2015 απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2015, στην υπόθεση T-412/13, *Chin Haur Indonesia, PT* κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να απορρίψει την πρωτόδικη προσφυγή και να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα·

ή, επικουρικώς,

- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση, και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναρέσεως που άσκησε η Επιτροπή αφορά την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-412/13. Στην εν λόγω απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε, στον βαθμό που αφορά την *Chin Haur Indonesia, PT*, το άρθρο 1, παράγραφος 1, και 3, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 501/2013 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 990/2011 στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας, Σρι Λάνκα και Τυνησίας ή όχι.

Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους αναρέσεως.

Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε θεμιτώς να συμπεράνει ότι το Συμβούλιο είχε παραβεί το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ ⁽²⁾, διότι ένα τέτοιο συμπέρασμα βασίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της σχετικής αιτιολογικής σκέψεως του προσβαλλόμενου κανονισμού και σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ. Δεύτερον, η Επιτροπή διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέδωσε ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολογία ως προς το συμπέρασμά του, κατά παράβαση του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τρίτον, η Επιτροπή εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικονομικά δικαιώματα που έχει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 40 του Οργανισμού του Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 153, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Μαΐου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 19 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-413/13, *City Cycle Industries* κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-254/15 P)

(2015/C 254/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland, M. França)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: City Cycle Industries, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Maxcom Ltd

Αιτήματα

Η αναίρεσέιουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την κοινοποιηθείσα στην Επιτροπή στις 23 Μαρτίου 2015 απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2015, στην υπόθεση T-413/13, City Cycle Industries κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να απορρίψει την πρωτόδικη προσφυγή και να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα·

ή επικουρικώς,

- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση, και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσέως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσέως που άσκησε η Επιτροπή αφορά την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-413/13. Στην εν λόγω απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε, στον βαθμό που αφορά την City Cycle Industries, το άρθρα 1, παράγραφος 1, και 3, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 501/2013 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 990/2011 στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας, Σρι Λάνκα και Τυνησίας ή όχι.

Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η Επιτροπή προβάλλει τέσσερις λόγους αναίρεσέως. Πρώτον, η Επιτροπή προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εκτιμήσει *ex officio* κατά πόσον η προσφυγή ακυρώσεως ήταν παραδεκτή βάσει του άρθρου 263, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ. Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε θεμιτώς να συμπεράνει ότι το Συμβούλιο είχε παραβεί το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ ⁽²⁾, διότι ένα τέτοιο συμπέρασμα βασίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της σχετικής αιτιολογικής σκέψεως του προσβαλλόμενου κανονισμού και σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ. Τρίτον, η Επιτροπή διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέθεσε ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολογία ως προς το συμπέρασμά του, κατά παράβαση του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τέταρτον, η Επιτροπή εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικονομικά δικαιώματα που έχει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 40 του Οργανισμού του Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 153, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου της 30ής Νοεμβρίου 2009 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).

Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουνίου 2015 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 19 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-259/15 P)

(2015/C 254/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιν: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert, R. Bierwagen, C. Hipp, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Chin Haur Indonesia, PT, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Maxcom Ltd

Αιτήματα

Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την κοινοποιηθείσα στο Συμβούλιο στις 23 Μαρτίου 2015 απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2015, στην υπόθεση T-412/13 Chin Haur, PT κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

- να απορρίψει την πρωτόδικη προσφυγή που άσκησε η Chin Haur, PT με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού ⁽¹⁾ και
- να καταδικάσει την Chin Haur, PT στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Επικουρικώς,

- να παραπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ⁽²⁾ καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο δεν είχε επαρκείς αποδείξεις ώστε να αποφανθεί ότι η προσφεύγουσα προέβη σε μεταφορτώσεις. Η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία των όρων που πρέπει να πληρούν οι μεμονωμένες εταιρείες προκειμένου να απαλλάσσονται από τα επεκταθέντα μέτρα αντιβαίνει στη δομή του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού (πρώτος λόγος αναίρεσης).

Το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι, βάσει των προσκομισθέντων ενώπιον του εγγράφων, το Συμβούλιο δεν είχε αποδείξεις από τις οποίες να είναι ρητώς σε θέση να διαπιστώσει στον προσβαλλόμενο κανονισμό ότι η προσφεύγουσα είχε προβεί σε μεταφορτώσεις, στερείται προσηκουσας αιτιολογίας. Επιπλέον, και αντιθέτως προς την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι οι μεταφορτώσεις αποδείχθηκαν ορθώς σε εθνικό επίπεδο και δεδομένου ότι η αίτηση απαλλαγής της προσφεύγουσας δεν ήταν δικαιολογημένη, το μοναδικό συμπέρασμα που μπορούσε να αντληθεί από τα πραγματικά περιστατικά το Συμβούλιο, και συνεπώς και το Γενικό Δικαστήριο, ήταν ότι η προσφεύγουσα έχει προβεί σε μεταφορτώσεις. Καταλήγοντας σε διαφορετικό συμπέρασμα, το Γενικό Δικαστήριο διαστρέβλωσε τα πραγματικά περιστατικά (δεύτερος λόγος αναίρεσης).

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 501/2013 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 990/2011 στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας, Σρι Λάνκα και Τυνησίας ή όχι (ΕΕ L 153, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).

Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουνίου 2015 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 19 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-413/13, City Cycle Industries κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-260/15 P)

(2015/C 254/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert, R. Bierwagen, C. Hipp, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: City Cycle Industries, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Maxcom Ltd

Αιτήματα

Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την κοινοποιηθείσα στο Συμβούλιο στις 23 Μαρτίου 2015 απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2015, στην υπόθεση T-413/13, City Cycle Industries κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

- να απορρίψει την πρωτόδικη προσφυγή που άσκησε η City Cycle Industries με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού ⁽¹⁾· και
- να καταδικάσει την City Cycle Industries στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Επικουρικώς,

- να παραπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ⁽²⁾ καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο δεν είχε επαρκείς αποδείξεις ώστε να αποφανθεί ότι η προσφεύγουσα προέβη σε μεταφορτώσεις. Η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία των όρων που πρέπει να πληρούν οι μεμονωμένες εταιρείες προκειμένου να απαλλάσσονται από τα επεκταθέντα μέτρα αντιβαίνει στη δομή του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού (πρώτος λόγος αναιρέσεως).

Το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι, βάσει των προσκομισθέντων ενώπιον του εγγράφων, το Συμβούλιο δεν είχε αποδείξεις από τις οποίες να είναι ρητώς σε θέση να διαπιστώσει στον προσβαλλόμενο κανονισμό ότι η προσφεύγουσα είχε προβεί σε μεταφορτώσεις, στερείται προσηκουσας αιτιολογίας. Επιπλέον, και αντιθέτως προς την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι οι μεταφορτώσεις αποδείχθηκαν ορθώς σε εθνικό επίπεδο και δεδομένου ότι η αίτηση απαλλαγής της προσφεύγουσας δεν ήταν δικαιολογημένη, το μοναδικό συμπέρασμα που μπορούσε να αντλήσει από τα πραγματικά περιστατικά το Συμβούλιο, και συνεπώς και το Γενικό Δικαστήριο, ήταν ότι η προσφεύγουσα έχει προβεί σε μεταφορτώσεις. Καταλήγοντας σε διαφορετικό συμπέρασμα, το Γενικό Δικαστήριο διαστρέβλωσε τα πραγματικά περιστατικά (δεύτερος λόγος αναιρέσεως).

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 501/2013 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντανάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 990/2011 στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας, Σρι Λάνκα και Τυνησίας ή όχι (ΕΕ L 153, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).

Αίτηση αναιρέσεως που το Βασίλειο του Βελγίου κατέθεσε στις 8 Ιουνίου 2015 κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-538/11, Βέλγιο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-270/15 P)

(2015/C 254/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναρρεσίον: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: C. Pochet και J.-C. Halleux, δικαστικοί πληρεξούσιοι, L. Van Den Hende, δικηγόρος)

Αναρρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το Βασίλειο του Βελγίου ζητεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2015·
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση για τη χρηματοδότηση της ανιχνεύσεως μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΜΣΕ) σε βοοειδή, που τέθηκε σε εφαρμογή από το Βέλγιο [κρατική ενίσχυση C 44/08 (πρώην NN 45/04)]· και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε πολλαπλώς σε πλάνη περί το δίκαιο και παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

- (α) Πρώτο σκέλος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως ειδικά επειδή έλαβε ως σημείο αφετηρίας το ότι, κάθε φορά που δημόσια αρχή επιβάλλει σε ορισμένες επιχειρήσεις νομική ή διοικητική υποχρέωση, τα συνδεδεμένα με αυτή την υποχρέωση έξοδα πρέπει αυτομάτως να επιβαρύνουν τις συγκεκριμένες επιχειρήσεις, χωρίς η δημόσια αρχή να μπορεί να παρέμβει με οποιονδήποτε τρόπο, και τούτο ανεξάρτητα από τον σκοπό του μέτρου και τον σύνδεσμό του με την άσκηση προνομίων δημόσιας εξουσίας. Δεδομένου ότι αυτό το σημείο αφετηρίας δεν πρέπει να γίνει δεκτό, το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως εξήγησε για ποιον λόγο το κόστος των δοκιμών για την ανίχνευση σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών αποτελεί δαπάνη που «κανονικά» επιβαρύνει τον προϋπολογισμό μιας επιχείρησης. Επίσης, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπεται από το άρθρο 36, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, του Οργανισμού του Δικαστηρίου ειδικά επειδή δεν εξέτασε διάφορα επιχειρήματα και νομολογιακά προηγούμενα που επικαλέστηκε το προσφεύγον, ή παρέβλεψε τη σημασία τους.
- (β) Δεύτερο σκέλος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά το μέτρο που θεώρησε ότι όσον αφορά τους σκοπούς σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις είναι εντελώς αδιάφορη η ύπαρξη ή μη ύπαρξη νομοθεσίας εναρμονίσεως. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επίσης παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπεται από το άρθρο 36, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, επειδή δεν απάντησε στα επιχειρήματα που ανέπτυξε το Βασίλειο του Βελγίου.
- (γ) Τρίτο σκέλος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί δίκαιο επειδή στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση άφησε να νοηθεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου δεν ανέφερε για ποιον λόγο η ύπαρξη ή μη ύπαρξη υπεραντισταθμίσεως ασκεί από νομικής απόψεως επιρροή όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Επίσης, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στο μέτρο που φαίνεται να υπονοεί ότι το επιχείρημα αυτό δεν αναπτύχθηκε επαρκώς από πραγματικής απόψεως.

Δεύτερος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως όσον αφορά την εφαρμογή της προϋποθέσεως του επιλεκτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά το μέτρο που αναφέρει, με γενικόλογο τρόπο, ότι όλες οι επιχειρήσεις που υπόκεινται στην υποχρέωση διενέργειας ελέγχων πριν μπορέσουν να θέσουν σε κυκλοφορία ή να πωλήσουν τα προϊόντα τους, βρίσκονται εξ ορισμού σε «συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση». Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως, τουλάχιστον για τον λόγο ότι ουδόλως εξήγησε γιατί όλες αυτές οι επιχειρήσεις βρίσκονται σε «συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση» εξ απόψεως κρατικών ενισχύσεων, καθώς και για τον λόγο ότι άφησε αναπάντητες τις επιφυλάξεις που διατύπωσε το Βασίλειο του Βελγίου.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 22ας Μαΐου 2015 — Iberdrola κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-260/15)

(2015/C 254/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iberdrola, SA (Bilbao, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Ruiz Calzado και J. Domínguez Pérez, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως·
- να ακυρώσει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως, στο μέτρο που ζητεί από το Βασίλειο της Ισπανίας να θέσει τέρμα στο διαλαμβανόμενο στο άρθρο 1 της αποφάσεως καθεστώς ενισχύσεων·
- να ακυρώσει το άρθρο 4, παράγραφοι 2, 3, 4 και 5, της αποφάσεως, στο μέτρο που διατάσσει την ανάκτηση της διαπιστωθείσας από την Επιτροπή κρατικής ενισχύσεως·
- επικουρικώς, να περιορίσει την υποχρέωση ανακτήσεως την οποία επιβάλλει στο Βασίλειο της Ισπανίας το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως υπό όρους ίδιους με αυτούς που καθορίζονται στην πρώτη και στη δεύτερη απόφαση και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση την οποία αφορά η παρούσα διαδικασία είναι η ίδια με την προσβαλλόμενη απόφαση στις υποθέσεις T-12/15, Banco de Santander και Santusa κατά Επιτροπής και T-252/15, Ferronival SA κ.λπ. κατά Επιτροπής.

Οι προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερή προς τα όσα προβλήθηκαν στις υποθέσεις αυτές.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2015 — Gmina Miasto Gdynia και Port Lotniczy Gdynia Kosakowo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-263/15)

(2015/C 254/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Πολωνία) και Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o. o. (Gdynia) (εκπρόσωποι: T. Koncewicz, K. Gruszecka-Sprychała και M. Le Berre, δικηγόροι).

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 26ης Φεβρουαρίου 2015 σχετικά με το μέτρο S. A.35388 (2013/C)(πρώην 2013/NN και πρώην 2012/N) Πολωνία «Κατασκευή του αερολιμένα Gdynia-Kosakowo»
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, μεταξύ άλλων, τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως:

- Αυθαίρετα συμπεράσματα και πρόδηλη πλάνη κατά τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση και, κατ' επέκταση, υπέρβαση των ορίων διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής και προδήλως κακή εκτίμηση των αποδείξεων.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως:

- Έλλειψη εξετάσεως εκ μέρους της Επιτροπής των κρίσιμων στοιχείων και περιστάσεων για τη νομική εκτίμηση της επενδύσεως στον αερολιμένα Gdynia-Kosakowo.

3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως:

- Υπέρβαση των ορίων διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής, κατά την έννοια της νομολογίας, σύμφωνα με την οποία κάθε θεσμικό όργανο που έχει διακριτική ευχέρεια οφείλει να εξηγήσει γιατί λαμβάνει υπόψη ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία και πραγματικά περιστατικά ενώ απορρίπτει άλλα.

4. Τέταρτος λόγος ακυρώσεως:

- Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με τη γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης –αρχή της ασφάλειας δικαίου και της έντιμης συμπεριφοράς των θεσμικών οργάνων έναντι των υποκειμένων δικαίου– λόγω εσφαλμένης εφαρμογής και ερμηνείας.

5. Πέμπτος λόγος ακυρώσεως:

- Εσφαλμένος νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων και, επομένως, έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως κατά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή έκρινε εν προκειμένω ότι οι δραστηριότητες των προσφευγουσών πληρούσαν το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία αγοράς και δεν αποδεικνυόταν ότι ένας ιδιώτης επενδυτής θα προχωρούσε στο σχετικό επενδυτικό σχέδιο, με αποτέλεσμα να θεωρηθεί ότι η επένδυση στον αερολιμένα Gdynia-Kosakowo συνιστούσε παράνομη κρατική ενίσχυση.

Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2015 — Gameart κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-264/15)

(2015/C 254/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gameart sp. z o. o. (Bielsko-Biała, Πολωνία) (εκπρόσωπος: P. Hoffman, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Φεβρουαρίου 2015, στο μέτρο που με αυτήν επικυρώθηκε η απόρριψη της υποβληθείσας στο Υπουργείο Εξωτερικών της Δημοκρατίας της Πολωνίας αιτήσεως προσβάσεως σε αντίγραφα επιστολών της Δημοκρατίας της Πολωνίας προς την Επιτροπή, τα οποία βρίσκονται στην κατοχή του Υπουργείου και αφορούν τις διεξαχθείσες από την Επιτροπή διαδικασίες λόγω παραβάσεως του δικαίου της Ένωσης από τη Δημοκρατία της Πολωνίας λαμβανομένου υπόψη του νόμου της 19ης Νοεμβρίου 2009 για τα τυχερά παίγνια
- σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο υιοθετήσει θέση αντίθετη προς αυτή της προσφεύγουσας, σύμφωνα με την οποία το άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, δεν πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εκδίδει δεσμευτική απόφαση επί αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα, όταν την αίτηση έχει υποβάλει φυσικό ή νομικό πρόσωπο σε όργανο κράτους μέλους και το εν λόγω κράτος μέλος την έχει παραπέμψει στην Επιτροπή, να κρίνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 277 ΣΛΕΕ, το άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού είναι άκυρο και, ως εκ τούτου, μη εφαρμόσιμο στην παρούσα υπόθεση
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από αναρμοδιότητα της Επιτροπής βάσει του άρθρου 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001
 - Δεδομένου ότι η αίτηση απευθύνθηκε σε όργανο κράτους μέλους και αφορούσε έγγραφα προερχόμενα από το εν λόγω κράτος, δεν εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού. Η απλή παραπομπή της αιτήσεως από το κράτος μέλος στην Επιτροπή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού δεν θεμελιώνει αρμοδιότητα της Επιτροπής, εάν η αίτηση δεν αφορά έγγραφα προερχόμενα από την Επιτροπή. Και αν ακόμα επί της αιτήσεως έπρεπε να εφαρμοστεί το άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού, δεν θα μπορούσε το άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο 2, του κανονισμού να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εξουσιοδοτεί ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης να εκδώσει δεσμευτική απόφαση επί της αιτήσεως αυτής.
2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1049/2001
 - Δεδομένου ότι αποφάνθηκε επί της προσβάσεως σε έγγραφο προερχόμενο από τη Δημοκρατία της Πολωνίας, η Επιτροπή είχε την υποχρέωση να προβεί σε διαβούλευση με το εν λόγω κράτος βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού, πράγμα που δεν έπραξε. Ελλείψει προβολής αντιρρήσεων δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 5, του κανονισμού, η πρόσβαση στο προερχόμενο από τη Δημοκρατία της Πολωνίας έγγραφο δεν μπορούσε να αποκλειστεί παρά μόνον υπό εξαιρετικές περιστάσεις, οι οποίες δεν συνέτρεχαν εν προκειμένω.
3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ
 - Η Επιτροπή ουδόλως δικαιολογεί την αρμοδιότητά της προς έκδοση της αποφάσεως στο προσβαλλόμενο τμήμα της, μολονότι η προσφεύγουσα, στην επιβεβαιωτική αίτησή της, εστίασε σαφώς στο ζήτημα της ελλείψεως αρμοδιότητας της Επιτροπής. Η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν περιέχει καμία αναφορά στο εν λόγω ζήτημα, γεγονός που καθιστά αδύνατη την επαρκή προστασία των δικαιωμάτων της προσφεύγουσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
4. Τέταρτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από ακυρότητα βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ
 - Για την περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο, παρά τα επιχειρήματα που διατυπώθηκαν επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, κρίνει ότι η διάταξη του άρθρου 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 έχει την έννοια ότι η παραπομπή από ένα κράτος μέλος της αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφο που βρίσκεται στην κατοχή του προς θεσμικό όργανο της Ένωσης εξουσιοδοτεί το θεσμικό όργανο να εκδώσει δεσμευτική απόφαση επί της αιτήσεως αυτής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 5, υπό την ανωτέρω έννοια, δεν μπορεί να έχει ως προσηκουσα νομική βάση το άρθρο 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ούτε το άρθρο 255 ΕΚ και, ως εκ τούτου, είναι ανίσχυρο. Επιπλέον, η διάταξη αυτή, όπως διασαφηνίστηκε ανωτέρω, αντιφάσκει προς την αιτιολογική έκθεση του κανονισμού 1049/2001, πράγμα που συνεπάγεται την ακυρότητά της σύμφωνα με το άρθρο 296 ΣΛΕΕ (άρθρο 253 ΕΚ).

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2015 — Industrias Químicas del Vallés κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-296/15)

(2015/C 254/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Industrias Químicas del Vallés, SA (Mollet del Vallès, Ισπανία) (εκπρόσωποι: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tarja Rivas και C. Vila Gisbert, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μην εφαρμόσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και ειδικότερα το άρθρο του 24 και την παράγραφο 4 του παραρτήματος II αυτού·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/408 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2015, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και τον καθορισμό καταλόγου υποψηφίων προς υποκατάσταση ουσιών, ο οποίος περιελήφθη στο παράρτημά του, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Κατά τον πρώτο λόγο, ο εκτελεστικός κανονισμός εκδόθηκε βάσει παράνομης διατάξεως, καθόσον ο κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, είναι αντίθετος προς το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή:
 - Είναι αντίθετος προς την αρχή της προληψείας, καθόσον προβλέπει μηχανισμό υποκαταστάσεως των δραστικών ουσιών βάσει υποθετικών κινδύνων η ύπαρξη των οποίων δεν αιτιολογήθηκε αντικειμενικώς.
 - Στον βαθμό που αφορά εγκεκριμένες ουσίες, είναι αντίθετος προς την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον βαίνει πέραν του απολύτως αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη του σκοπού της διασφάλισης υψηλής προστασίας.
 - Στρεβλώνει τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά, καθόσον προωθεί την αντικατάσταση ουσιών υπό τους όρους που προβλέπει και
 - Παραβιάζει την υποχρέωση αιτιολογήσεως όσον αφορά το κριτήριο της «σημαντικής αναλογίας μη δραστικών ισομερών», που προβλέπεται στο παράρτημα II, σημείο 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009.
2. Κατά τον δεύτερο λόγο, ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/408 παραβιάζει την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθόσον δεν είναι δικαιολογημένη η συμπερίληψη του Metalaxil στον κατάλογο των υποψηφίων προς αντικατάσταση ουσιών βάσει επιστημονικών και τεχνικών κριτηρίων και παραβιάζει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων όσον αφορά το Metalaxil-M.

3. Κατά τον τρίτο λόγο, ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/408 παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας αναφορικά με τους σκοπούς της μείωσης των κινδύνων για την υγεία και το περιβάλλον, τους οποίους προωθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Ιουνίου 2015 — Nova κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-299/15)

(2015/C 254/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali — Soc. coop. (Trani, Ιταλία) (εκπρόσωποι: Μ. Astolfi και Μ. Petrucci, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

Κυρίως:

- να αναγνωρίσει ότι υπήρξε πλήρης εκπλήρωση, εκ μέρους της προσφεύγουσας-ενάγουσας, των συμβατικών υποχρεώσεων της που προβλέπονται από τη σύμβαση επιχορηγήσεως με τίτλο «Grant Agreement n. HOME/2011/PPRS/AG/2176 Abac No. 30-CE-0495809/00-94» (στο εξής: Grant Agreement) και, κατά συνέπεια:
 - να αναγνωρίσει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δικαιούται να διατηρήσει στην κατοχή της το ποσό των 80 242,78 ευρώ, το οποίο αυτή έχει ήδη λάβει στο πλαίσιο της «pre-financing payment» και το οποίο αποτελεί σήμερα αντικείμενο χρεωστικού σημειώματος εκδοθέντος από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Directorate General Migration and Home Affairs — Directorate E: Migration and Security Funds — Unit E2: Asylum, Migration and Integration Fund — HOME E2/FL/2015, αριθ. πρωτοκόλλου 1520007 — με ημερομηνία εκδόσεως την 1η Απριλίου 2015 και με αντικείμενο «HOME/2011/PPRS/AG/2176 TORRE — Transnational Observatory for Refugee's Resettlement in Europe αριθ. 3241503771», χρεωστικού σημειώματος το οποίο εκδόθηκε από την καθής-εναγομένη προς τον σκοπό της ανακτήσεως του προαναφερθέντος ποσού.
 - να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει το υπολειπόμενο ποσό, το οποίο είναι εισέτι οφειλόμενο, των 52 146,36 ευρώ, στο πλαίσιο της «final payment», πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζομένων μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως κατά το άρθρο II.16.3 της Grant Agreement και να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στο πλαίσιο της παρούσας ένδικης διαδικασίας.

Επικουρικώς:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Directorate General Migration and Home Affairs — Directorate E: Migration and Security Funds — Unit E2: Asylum, Migration and Integration Fund — HOME E2/FL/2015, αριθ. πρωτοκόλλου 1520007— της 1ης Απριλίου 2015, με αντικείμενο «HOME/2011/PPRS/AG/2176 TORRE — Transnational Observatory for Refugee's Resettlement in Europe — χρεωστικό σημείωμα αριθ. 3241503771», απόφαση η οποία έχει ως σκοπό την ανάκτηση του ποσού των 80 242,78 ευρώ, και να ακυρώσει κάθε άλλη προγενέστερη ή/και παρεπόμενη πράξη που είναι συναφής με την εν λόγω απόφαση.
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει το υπολειπόμενο ποσό, το οποίο είναι εισέτι οφειλόμενο, των 52 146,36 ευρώ σε εκτέλεση της Grant Agreement n. HOME/2011/PPRS/AG/2176 Abac No. 30-CE-0495809/00-94, στο πλαίσιο της «final payment», πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζομένων μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως κατά το άρθρο II.16.3 της Grant Agreement και να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στο πλαίσιο της παρούσας ένδικης διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από αθέτηση καταβολής του υπολειπομένου ποσού και από παράβαση των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο άρθρο II.15.4 της G.A. (Grant Agreement).
 - Η προσφεύγουσα-ενάγουσα διατείνεται συναφώς ότι εν προκειμένω έχουν παραβιαστεί η αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης εξαιτίας της συμπεριφοράς που υιοθέτησε η Επιτροπή, καθώς και οι αρχές της διαφάνειας, της αμεροληψίας και της ιδιότητας του ανεξάρτητου αξιολογητή ως τρίτου.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την ύπαρξη παραβάσεως σε σχέση με τις υποχρεώσεις αντικειμενικής αξιολόγησης του αποτελέσματος σε σχέση με το Παράρτημα I — LogFrame της Grant Agreement, και σε σχέση με τα όρια της μείωσης του υπολειπομένου ποσού κατά το άρθρο II.17.5 της Grant Agreement και τα όρια των ποινικών ρητρών που προβλέπονται στο άρθρο II.12.
 - Η προσφεύγουσα-ενάγουσα διατείνεται συναφώς ότι εν προκειμένω η Επιτροπή έχει συμβάλει στη μη επίτευξη αποτελεσμάτων, ότι η Επιτροπή έχει αντλήσει οφέλη που συνίστανται σε αδικαιολόγητο πλουτισμό, ότι έχει παραβιαστεί η αρχή της χρηστής διοικήσεως σε σχέση με την αξιολόγηση των σκοπών του σχεδίου και υπό το πρίσμα της συμβολής, υπό την έποψη των πραγματικών περιστατικών, της ίδιας της Επιτροπής, καθώς και ότι έχει παραβιαστεί η αρχή της τηρήσεως του ουσιώδους τύπου.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από έκδηλη παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεων.
 - Η προσφεύγουσα-ενάγουσα διατείνεται συναφώς ότι εν προκειμένω έχουν παραβιαστεί η αρχή της αναλογικότητας και η αρχή της καλόπιστης συνεργασίας, καθώς και η αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας εξαιτίας της συμπεριφοράς που υιοθέτησε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας του ελέγχου και της επιβολής χρεώσεως, και ότι έχει παραβιαστεί το άρθρο 42, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο άρθρο II.14.
 - Η προσφεύγουσα-ενάγουσα διατείνεται συναφώς ότι εν προκειμένω έχει παραβιαστεί η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης αναφορικά με το επιτρεπτό των εξόδων για τους ανθρώπινους πόρους και για τις δραστηριότητες έρευνας.

Προσφυγή της 18ης Ιουνίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-317/15)

(2015/C 254/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προκήρυξη του διαγωνισμού EPSOAD/302/15 — Υπάλληλοι διοικήσεως στον τομέα του ελέγχου (AD 5),
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους προβληθέντες στο πλαίσιο της υποθέσεως T-17/15, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής (ΕΕ C 81, της 9ης Μαρτίου 2015, σ. 27).

Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2015 — *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro* κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-320/15) (2015/C 254/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA* (Vicenza, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Merola, M. Santacroce, M. Toniolo, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία η Επιτροπή απέκλεισε την *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A* από τις διαδικασίες αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων και χορηγήσεως επιδοτήσεων χρηματοδοτούμενων από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας αριθ. JRC/IPR/2014/C.5/0003 RC, η οποία δημοσιεύθηκε στην ΕΕ 2014/S 034-054569, όπως ακολούθως διορθώθηκε, για διάστημα δύο ετών και δέκα μηνών.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η διαδικασία αποκλεισμού κινήθηκε επ' ευκαιρία της συμμετοχής της προσφεύγουσας σε κλειστή διαδικασία διαγωνισμού προκηρυχθέντος από το Κοινό Κέντρο Ερευνών στις 18 Φεβρουαρίου 2014 για την ανέγερση νέου κτιρίου στην τοποθεσία *Ispra*. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή έλαβε γνώση ορισμένων παρατυπιών τις οποίες διέπραξε η προσφεύγουσα εταιρία.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά μη διεξαγωγή έρευνας, παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και, κατά συνέπεια, πλάνη περί το δίκαιο λόγω εσφαλμένης εφαρμογής της παρεκκλίσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 106, παράγραφος 1, τελευταίο εδάφιο, του Δημοσιονομικού Κανονισμού.
 - Υποστηρίζει συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω μη διεξαγωγής έρευνας, παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών και, κατά συνέπεια, πλάνης περί το δίκαιο καθόσον δεν εφήρμοσε εν προκειμένω το άρθρο 106, παράγραφος 1, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 966/2012. Ειδικότερα, η Επιτροπή εσφαλμένως δεν αναγνώρισε ότι εν προκειμένω οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 106, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 966/2012 πληρούνταν και δεν εκτίμησε δεόντως τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A.* στο πλαίσιο της διαδικασίας έρευνας προκειμένου να αποδείξει ότι ήδη είχε λάβει τα «ενδεδειγμένα μέτρα» έναντι του *E. Maltauro*.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά το μη εφαρμόσιμο του άρθρου 106, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Δημοσιονομικού Κανονισμού.
 - Υποστηρίζει συναφώς, επικουρικώς, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών και ελλείψεως αιτιολογίας καθόσον καταλόγισε στην επιχείρηση σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα υπό την έννοια του άρθρου 106, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 966/2012. Από τα έγγραφα της διαδικασίας στην οποία ενεπλάκη ο *E. Maltauro* δεν προκύπτει ούτε ότι η *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A.* αθέτησε τις εκ συμβάσεως υποχρεώσεις της περί επιμέλειας και εντιμότητας ούτε ότι άντλησε οφέλη από παράνομες δραστηριότητες καταλογισθείσες στον πρώην διευθύνοντα σύμβουλό της. Επομένως, δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις καταλογισμού στην *Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A.* επαγγελματικού παραπτώματος τέτοιας σοβαρότητας ώστε να επέλθει ο προαναφερθείς αποκλεισμός.

3. Ο τρίτος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως.
 - Υποστηρίζει συναφώς, επίσης επικουρικώς, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει και από παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, καθόσον στηρίζεται επί στοιχείων τα οποία δεν μνημονεύθηκαν από την Επιτροπή στο έγγραφο κινήσεως της διαδικασίας και επί των οποίων η Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. ουδέποτε είχε τη δυνατότητα να εκθέσει τις απόψεις της. Ως εκ τούτου δεν ήταν σε θέση να αμυνθεί επαρκώς ως προς στοιχεία τα οποία ακολούθως αποδείχθηκαν κρίσιμα για τους σκοπούς του αποκλεισμού της από όλες τις διαδικασίες αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων και χορηγήσεως επιδοτήσεων χρηματοδοτούμενων από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης.
 4. Ο τέταρτος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας κατά τον καθορισμό του διαστήματος αποκλεισμού.
 - Υποστηρίζει συναφώς, όλως επικουρικότερον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, και δη κατά το μέρος που ορίζει το διάστημα αποκλεισμού σε δύο έτη και δέκα μήνες. Η διάρκεια αυτή είναι όλως αδικαιολόγητη, αντίθετη προς το πνεύμα και τον σκοπό των διατάξεων του κανονισμού 966/2012 και του κανονισμού 1268/2012, οι οποίες διέπουν τις ρήτρες αποκλεισμού, είναι δε και προδήλως δυσανάλογη, καθόσον τα στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να έχουν αρνητικές συνέπειες επί του επαγγελματικού ήθους της Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. είχαν εξαλειφθεί από πλευράς της και δεν υφίστατο πλέον κανένας κίνδυνος οικονομικών ζημιών ή βλάβης της φήμης της Επιτροπής.
-

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2015 — ΕΕ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-55/14) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Μη ανανέωση συμβάσεως αορίστου χρόνου — Ακυρωτικά αιτήματα — Διαδικασία ανανέωσης — Άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα ακροάσεως — Προσβολή — Αιτήματα περί αποζημίωσης — Ηθική βλάβη)

(2015/C 254/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-Ενάγουσα: ΕΕ (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθής-Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και T. S. Bohr)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως περί μη ανανέωσης της συμβάσεως της προσφεύγουσας, η οποία θα έπρεπε να είναι αορίστου χρόνου.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί μη ανανέωσης της συμβάσεως συμβασιούχου υπαλλήλου της επίσημη εφημερίδα, η οποία ανακοινώθηκε προφορικώς στις 14 Οκτωβρίου 2013, επιβεβαιώθηκε με το σημείωμα της 31ης Οκτωβρίου 2013 και αιτιολογήθηκε με το σημείωμα της 13ης Δεκεμβρίου 2013.
- 2) Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει το ποσό των 10 000 ευρώ.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ΕΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 421 της 24.11.2004, σ. 59.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 25ης Ιουνίου 2015 — Mikulík κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-67/14) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Περίοδος δοκιμαστικής υπηρεσίας — Παράταση της δοκιμαστικής υπηρεσίας — Απόλυση κατά τη λήξη της δοκιμαστικής υπηρεσίας — Δοκιμαστική υπηρεσία πραγματοποιηθείσα υπό μη κανονικές συνθήκες)

(2015/C 254/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-Ενάγων: Filip Mikulík (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθού-Εναγόμενος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και M. Veiga)

Αντικείμενο

Αίτημα, αφενός, περί ακυρώσεως της αποφάσεως περί απολύσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος κατόπιν της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και, αφετέρου, περί αποκαταστάσεως της ηθικής βλάβης που ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο F. Mikulík φέρει τα έξοδά του, καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 380 της 27.10.2014, σ. 26.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2015 — Ourdenaarden κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-139/14) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Ετήσια άδεια — Μεταφορά περιοριζόμενη στις δώδεκα ημέρες — Αντιστάθμιση — Εκκαθαριστικό σημείωμα συντάξεως — Μη εμπρόθεσμη αμφισβήτηση — Απουσία νέων και ουσιωδών πραγματικών περιστατικών — Άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)

(2015/C 254/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα—Ενάγουσα: Annetje Elisabeth van Ourdenaarden (Grevenmacher, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Moysse, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Ecker και N. Chemai)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως να μην μεταφερθούν στο έτος 2013 οι ημέρες αδείας που δεν έλαβε η προσφεύγουσα-ενάγουσα κατά το έτος 2012 λόγω αναρρωτικής αδείας και αίτημα περί αποκαταστάσεως της ζημίας και της ηθικής βλάβης που ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Η van Ourdenaarden και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 89 της 16/03/2015, σ. 46.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL